

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 8 listopada 2013 r.

DOLiS/DEC-1173/13/74067,74074,74077,74082

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013r. poz. 267), art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 2 i art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) oraz art. 6a, art. 105 ust. 4 i art. 105a ust. 1 i 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani A. K. na przetwarzanie jej danych osobowych przez A. S.A., C. S.A. oraz Biuro Informacji Kredytowej S.A. z siedzibą w Warszawie przy ul. Modzelewskiego 77a

odmawiam uwzględnienia wniosku

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani A. K., zwanej dalej Skarżącą, w której podniosła, że dnia [...] grudnia 2011 r. wysłała pismo do A. S.A., zwanej dalej Spółką, „z prośbą o zamknięcie konta i likwidację karty dla nr. Rachunku: [...] oraz przesłanie mi potwierdzenia że moja prośba została pozytywnie załatwiona. [...]01.2012 w zapytaniu do BIK przez mojego doradcę finansowego okazało się że nadal widnieje z »zadłużeniem« [...] co uniemożliwiło mi otrzymanie kredytu w innym banku. Bardzo proszę o nakazanie A. S.A. by zamknął moje konto, zlikwidował kartę i zaprzestał przekazywania informacji do BIK dla mojej osoby oraz by przesłali na mój adres potwierdzenie że dokonali tych czynności”.

W wyjaśnieniach udzielonych w sprawie Spółka wskazała, że:

1. jest agentem C. S.A. (działającego do września 2011 r. pod firmą L. S.A.), zwanego dalej Bankiem, na podstawie umowy agencyjnej z dnia [...] kwietnia 2004 r. W umowie tej L. S.A. zlecił Spółce, a ta zobowiązała się pośredniczyć, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, przy zawieraniu umów o świadczenie przez ten bank usług finansowych: (i) Prywatna Karta Kredytowa, (ii) Karta Kredytowa, (iii) sprzedaż ratalna towarów i usług, (iv) pożyczki lub kredyty gotówkowe. Aneks nr [...] z dnia [...]września 2011 r. dodano do umowy

pkt [...] stanowiące: „na podstawie art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą, Bank jako administrator danych osobowych w celu realizacji umowy powierza Spółce przetwarzanie danych osobowych klientów oraz potencjalnych klientów odpowiednio do zakresu współpracy określonej w umowie ([...]), o ile Spółka nie będzie dysponować odrębną od umowy podstawą prawną do przetwarzania powierzonych danych osobowych klientów Banku, to w przypadku rozwiązania umowy nie ma prawa przetwarzać powierzonych danych i jest zobowiązana do trwałego usunięcia lub zniszczenia powierzonych danych dotyczących klientów i zawartych przez nich umów z posiadanych baz danych ([...])”. Umowa ta nie została rozwiązana.

2. Skarżąca dnia [...] lutego 2008 r. zawarła z L. S.A. „za pośrednictwem Spółki umowę o przyznanie limitu kredytowego nr [...] i umowę o wydanie i korzystanie z karty kredytowej [...] Nr [...] („Umowa”), które następnie wypowiedziała (wypowiedzenie Umowy wpłynęło do Spółki w dniu [...]11.2011 r.). (...) zostało zarejestrowane w systemie informatycznym Banku w dniu [...]11.2011 r. i Umowa rozwiązała się w dniu [...]12.2011 r. po upływie 30 dniowego okresu wypowiedzenia”. Pismem z dnia [...] listopada 2011r. (nadany [...] listopada 2011r.) Spółka potwierdziła Skarżącej wpływ wypowiedzenia, „zamknięcie rachunku karty kredytowej i istniejącą nadpłatę na rachunku karty”. W piśmie z dnia [...] maja 2013r. wskazano: „obowiązujące przepisy prawa nie nakładają obowiązku wysyłania korespondencji dotyczącej czynności bankowych listem poleconym. W związku z powyższym Spółka, pomimo wysłania przesyłki do skarżącej w przedmiocie zamknięcia rachunku karty kredytowej nie posiada dowodu jej nadania”.
3. „w dniu [...]01.2012 r. Bank dokonał przeksięgowania nadpłaty z rachunku karty kredytowej Skarżącej w wysokości [...] i z tego powodu wysłany został do Skarżącej wyciąg generowany w dniu [...]01.2012 r. z potwierdzeniem tej operacji”.
4. Dnia [...] czerwca 2008 r. Skarżąca zawarła umowę pożyczki gotówkowej nr [...] z Bankiem. W jej zawarciu uczestniczyła Spółka jako pośrednik kredytowy Banku na podstawie zawartych umów. Podano, iż Skarżąca „wnioskując o przyznanie limitu kredytowego i o wydanie karty kredytowej [...] przedstawiła również, celem potwierdzenia prawdziwości danych zawartych we wniosku, zaświadczenie o zarobkach na formularzu Banku. (...) dokument został wystawiony przez pracodawcę, u którego pracowała wówczas skarżąca ze wskazaniem m.in. rodzaju umowy na podstawie, której świadczyła pracę, czasu obowiązywania tej umowy, stanowiska na jakim była zatrudniona oraz przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, które otrzymywała z tytułu świadczonej pracy. Na zaświadczeniu o zarobkach skarżąca wyraziła również swoją pisemną zgodę na potwierdzenie danych zawartych w zaświadczeniu przez Spółkę oraz Bank. (...wniosek skarżącej został poddany weryfikacji poprzez wprowadzenie do elektronicznego systemu Banku [...]. (...) Celem przeprowadzenia weryfikacji zdolności kredytowej do aplikacji zostały wprowadzone takie dane Klientki, jak m.in. seria i numer dowodu, wykształcenie oraz numer telefonu. Powyższe dane zostały wprowadzone zgodnie z informacjami uzyskanymi podstawie przedstawionych przez klienta dokumentów lub bezpośrednio od klienta i w jego obecności, a co za tym idzie również za jego zgodą”. W piśmie z dnia [...] lipca 2013 r. Spółka podała, że dane osobowe Skarżącej w zakresie: numer telefonu, seria i numer dowodu osobistego oraz wykształcenie pozyskała z wypełnionych przez Skarżącą wniosków o zawarcie umowy pożyczki i umowy o kartę kredytową, zgodnie z aktualną na dzień zawarcia tych umów procedurą Spółki nr [...] „Zasady systemowej obsługi umów kredytu na zakup towarów i usług oraz umów

pożyczki gotówkowej w aplikacji [...]”, a także zgodnie z zakresem danych osobowych przetwarzanych w zbiorze danych, wskazanym we wniosku o rejestrację [...] A. S.A.

5. „Spółka przetwarzała dane osobowe Skarżącej, które posiada Bank zgodnie z Umową, na podstawie: 1) umowy agencyjnej pomiędzy Bankiem a Spółką oraz w oparciu o art. 23 ust. 1 punkt 3) ustawy z dnia 29.08.1997 r. o ochronie danych osobowych (...) w celu należytego wykonania Umowy, 2) zgody Skarżącej zawartej w Umowie na przetwarzanie Jej danych osobowych w celach marketingowych i handlowych (zakres danych: imię i nazwisko, numer ewidencyjny PESEL, adres zamieszkania, numer telefonu, seria i numer dowodu osobistego, wykształcenie i miejsce pracy)”. Dane osobowe Skarżącej przetwarzane były w [...] zgłoszonym GODO do rejestracji dnia [...] stycznia 2005 r. (zgłoszenie zaktualizowano dnia [...] czerwca 2010 r.).
6. „według wiedzy Spółki dane Skarżącej przekazane zostały do Biura Informacji Kredytowej S.A. [z siedzibą w Warszawie przy ul. Modzelewskiego 77a] (»BIK«) przez Bank na podstawie wyrażonej w Umowie zgody Skarżącej na przetwarzanie i udostępnianie przez BIK z siedzibą w Warszawie – Biuro Obsługi Klienta [...] przekazanych przez Bank, a dotyczących Skarżącej informacji, stanowiących tajemnicę bankową przez okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania Skarżącej wynikającego z Umowy w zakresie przewidzianym przepisami Ustawy z dnia 29.08.1997 r. Prawo bankowe [Dz. U. z 2012 r., poz. 1376 ze zm.] oraz innych ustaw. Skarżąca została też poinformowana w Umowie o możliwości przekazywania przez Bank biurom informacji gospodarczej, o których mowa w art. 105 ust. 4a Prawa bankowego informacji dotyczących Skarżącej, w tym danych o zobowiązaniach powstałych z tytułu Umowy i o możliwości przekazania przez Bank – za pośrednictwem BIK do instytucji finansowych będących podmiotami zależnymi od banków informacji o jego [jej] zobowiązaniach powstałych z tytułu Umowy, a związanych z wykonywaniem czynności bankowych”.
7. „w dniu [...] 01.2012 r. zarejestrowano w systemie informatycznym Banku sprzeciw Skarżącej dotyczący przetwarzania Jej danych osobowych” i z tym dniem Spółka zaprzestała przetwarzania jej danych osobowych dla obu umów. W piśmie z dnia [...] lipca 2013 r. Spółka podała: „Fakt wysłania do Skarżącej przez Spółkę wyciągu po tej dacie stanowił wykonanie wypowiedzianej wcześniej Umowy, a wykorzystanie danych osobowych Skarżącej w tym celu nie mogło być objęte sprzeciwem Skarżącej”.
8. W piśmie z dnia [...] maja 2013 r. wyjaśniono: „Spółka nie zniszczyła danych skarżącej, jednak w związku ze zgłoszonym sprzeciwem Spółka zaprzestała przetwarzania danych osobowych skarżącej”. W piśmie z dnia [...] lipca 2013 r. doprecyzowano: „(...) dane osobowe klientów Spółki przechowywane są w systemie informatycznym C. Polska S.A. na serwerach tego Banku i w jego serwerowni (...). System ten jest częściowo udostępniony Spółce. Z tych technicznych powodów Spółka nie mogła danych zniszczyć lub usunąć (...)”.

W wyjaśnieniach udzielonych przez Bank wskazano, że:

1. „Dane osobowe Skarżącej przetwarzane są od [...] lutego 2008 r. w związku z zawarciem przez Skarżącą z Bankiem umowy o przyznanie limitu kredytowego nr [...] i umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej [...] nr [...] oraz od dnia [...] czerwca 2008 r. w związku z zawarciem przez Skarżącą z Bankiem umowy pożyczki gotówkowej nr [...]”. Dane są przetwarzane w [...]”.

2. Na podstawie wniosków Skarżącej o ww. produkty bankowe Bank pozyskał jej dane osobowe: imię, nazwisko, nr PESEL, adres zameldowania, data urodzenia, nr telefonu komórkowego, stan cywilny, wykształcenie, informacja o rozdzielności majątkowej, nazwisko rodowe matki, wysokość wolnych środków, opłaty miesięczne oraz informacje o typach, numerach i dacie rejestracji dokumentów identyfikujących Klienta, miejsce zatrudnienia, stanowisko, okres zatrudnienia, średnie miesięczne wynagrodzenie, rodzaj umowy o pracę, adres email do wysyłki wyciągów, przy czym „imię, nazwisko, nr PESEL, adres zameldowania zostały odzwierciedlone w treści umów”.
3. W każdej z umów Skarżąca wyraziła zgodę na przetwarzanie przez Bank i podmioty związane z nim umową, za pośrednictwem których Bank realizuje niniejszą [zawartą ze Skarżącą] umowę, jej danych osobowych i informacji stanowiących tajemnicę bankową zawartych w umowie, a także we wszystkich umowach dotychczas zawartych z Bankiem, po wygaśnięciu zobowiązań wynikających z tych umów w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego. Zgoda ta może być w każdym czasie odwołana. Skarżąca wyraziła także zgodę na przetwarzanie i udostępnianie przez BIK S.A. przekazanych przez Bank, a dotyczących jej informacji, stanowiących tajemnicę bankową przez okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z Bankiem w zakresie przewidzianym przepisami Prawa bankowego oraz innych ustaw. Skarżąca wycofała te zgody: dnia [...] czerwca 2010 r. w odniesieniu do umowy pożyczki gotówkowej, a dnia [...] grudnia 2011 r. w odniesieniu do umowy karty kredytowej. Ponadto Skarżąca wyraziła zgodę na przetwarzanie jej danych osobowych w celach marketingowych i handlowych przez Spółkę, a w umowie pożyczki gotówkowej – także m.in. przez Bank.
4. Bank pozyskał dane osobowe Skarżącej za pośrednictwem Spółki, z którą łączy Bank umowa agencyjna z dnia [...] kwietnia 2004 r.
5. Bank wskazał, że zobowiązania Skarżącej wynikające z umów wymienionych w pkt 1 zostały wykonane. W czerwcu 2010 r. zamknięto rachunek dla ww. umowy pożyczki gotówkowej, zaś w styczniu 2012 r. dla ww. umowy o przyznanie limitu kredytowego oraz umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej [...].
6. Bank przekazywał dane osobowe Skarżącej do BIK S.A. od września 2009r. w związku z umową pożyczki gotówkowej z dnia [...] czerwca 2008 r., a od stycznia 2010 r. w związku z umową karty kredytowej na podstawie art.105a ust.1 i 2 Prawa bankowego w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego. „Zakres przetwarzanych przez BIK S.A. danych osobowych Skarżącej wskazują załączone raporty z BIK S.A. dotyczące umowy z dnia [...] czerwca 2008 r. i [...] lutego 2008 r.”, tj.: nr PESEL, seria i nr dowodu osobistego, nr prawa jazdy, imię i nazwisko, płeć, data urodzenia, adres zamieszkania oraz fakt wyrażenia i data zgody na udostępnienie danych po wygaśnięciu zobowiązania. Obecnie Bank nie przekazuje do BIK danych osobowych Skarżącej.
7. W załączeniu do wyjaśnień z dnia [...] stycznia 2013 r. Bank przesłał do Biura GIODO kopię pisma Skarżącej do Spółki z dnia [...] grudnia 2011 r., w którym podniosła: „W odniesieniu do udzielonej zgody na udostępnienie przez Bank A. S.A. moich danych osobowych, a także informacji obejmowanych przez tajemnicę bankową, proszę o wstrzymanie przetwarzania oraz udostępniania wyżej wymienionych danych dla Biura Informacji Kredytowej S.A. z siedzibą w Warszawie. Niniejszy wniosek uzasadniam upłynięciem okresu na jaki została udzielona zgoda

na przetwarzanie danych zawartych w umowie kredytowej i uregulowaniem zobowiązań wobec banku z tytułu udzielonego kredytu”.

8. „Bank w zakresie dotyczącym przetwarzania danych dla celów marketingowych odnotował oświadczenie Skarżącej [o którym mowa wyżej w pkt 7 – przyp. GIODO] w dniu [...]01.2012 r. (...), a w zakresie przekazywania danych do BIK S.A. – w dniu [...]09.2012 i [...]10.2012 r.,” co „oznacza, iż w tych dniach zostały dokonane przez Bank w systemie on-line (aplikacja [...]) korekty uwzględniające cofnięcie zgody klientki dotyczące przetwarzania jej danych po wygaśnięciu zobowiązania. Według posiadanej przez Bank wiedzy data zdefiniowania korekty jest równa dacie realizacji korekty przez system BIK (...) Opóźnienie w korekcie danych w raporcie do BIK S.A. w porównaniu z odnotowaniem odwołania zgody Skarżącej we własnym systemie Banku wynikało z omyłkowego odczytania pisma Skarżącej w tym zakresie. Jednakże w chwili obecnej stan skorygowanych danych w BIK S.A. uwzględnia odwołanie zgody klientki. W związku z powyższym dane te posiadają status IMS, co oznacza, że są przetwarzane jedynie w celach stosowania metod statystycznych zgodnie z art. 105a ust. 4 i 5 Prawa bankowego”.
9. Bank potwierdził otrzymanie i odnotowanie dnia [...]stycznia 2012r. w systemie informatycznym Banku sprzeciwu Skarżącej wobec przetwarzania jej danych w celach marketingowych. Podano, że Bank „po otrzymaniu sprzeciwu i jego odnotowaniu w systemie z reguły nie praktykuje prowadzenia dalszej korespondencji w tej sprawie, w związku z czym nie ma możliwości przekazania pism Banku w tym zakresie”. Podano: „W związku z zarejestrowaniem sprzeciwu Skarżącej wobec przetwarzania jej danych osobowych w celach marketingowych Bank podjął działania, o których mowa w art. 32 ust. 3 ustawy o ochronie danych osobowych”.
10. Bank wskazał, że przetwarza dane osobowe Skarżącej w celu ochrony przed roszczeniami klienta i rozpatrywania reklamacji na podstawie art. 117 i 118 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.) w związku z jej przepisami wskazującymi ewentualne podstawy prawne roszczeń, zwłaszcza dotyczącymi roszczenia odszkodowawczego (art. 471 Kc), roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia (art. 405 i nast. Kc), zadośćuczynienia (art. 445 Kc). Podano: „W myśl tych przepisów termin przedawnienia roszczeń podnoszonych przez klienta wynosi 10 lat. Obecnie Bank nie rozpatruje żadnej reklamacji złożonej przez Skarżącą, w tym w oparciu o podstawy prawne wskazane powyżej, co jednakże nie wyklucza – z uwagi na brak upływu terminów przedawnienia – że taka reklamacja nie zostanie złożona w przyszłości. Bank obecnie w oparciu o art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarza dane osobowe Skarżącej, gdyż jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionego celu administratora, jakim jest ochrona przed roszczeniami klienta. Aktualnie jest to niezbędne w toczącym się przedmiotowym postępowaniu przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych”. W ww. celu ochrony przed roszczeniami klienta i rozpatrywania reklamacji Bank przetwarza dane Skarżącej w zakresie: imię, nazwisko, nr PESEL, adres zameldowania, data urodzenia, nr telefonu komórkowego, stan cywilny, wykształcenie, informacja o rozdzielności majątkowej, nazwisko rodowe matki, wysokość wolnych środków, opłaty miesięczne, informacja o sprzeciwie wobec przetwarzania danych w celach marketingowych oraz informacje o typach, numerach i dacie rejestracji dokumentów identyfikujących Skarżącą, miejsce zatrudnienia, stanowisko, okres zatrudnienia, średnie miesięczne wynagrodzenie, rodzaj umowy o pracę, adres email do wysyłki wyciągów, informacja o zawartych umowach o produkt bankowy (w tym nr umowy, nr konta technicznego, data rozpoczęcia i zakończenia, typ produktu, status produktu

(czy rozliczony), kwota początkowa, suma należna, parametry finansowe produktu, sposób podpisania i dostarczenia umowy, sygnatura archiwum).

W złożonych w sprawie wyjaśnieniach BIK S.A. podał, że pozyskał od Banku dane osobowe Skarżącej na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego w zakresie dwóch rachunków: umowy kredytu niecelowego z dnia [...] czerwca 2008 r. (wprowadzony do zbioru danych BIK S.A. dnia [...] października 2009 r.) i umowy karty kredytowej z dnia [...] lutego 2008 r. (wprowadzony do zbioru danych BIK S.A. dnia [...] marca 2010 r.). Obecnie mają one status rachunków zamkniętych i są przetwarzane w celu stosowania metod statystycznych na podstawie art. 105a ust. 4 i 5 w zw. z art. 105 ust. 4 ww. ustawy. Zakres danych Skarżącej znajdujących się w BIK S.A. zgodnie z art. 105a ust. 6 i 7 tej ustawy odpowiada zakresowi określonemu w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 marca 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu przetwarzanych informacji dotyczących osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów oraz trybu usuwania tych informacji (Dz. U. z 2007r., Nr 56, poz. 373). Dane te zostaną usunięte ze zbioru BIK S.A. po upływie 12 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania. Bank nie zwracał się do BIK S.A. z wnioskiem o usunięcie ww. danych ze zbioru danych BIK S.A.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Ustawa o ochronie danych osobowych określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Przetwarzanie danych osobowych (przez które w myśl z art. 7 pkt 2 ustawy rozumie się jakiegokolwiek operacje wykonywane na tych danych, w tym ich udostępnianie) jest zgodne z prawem wtedy, gdy ich administrator legitymuje się jedną z materialnych przesłanek dopuszczalności przetwarzania, wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. Przepis ten uznaje przetwarzanie danych osobowych za dopuszczalne nie tylko wtedy, gdy osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), ale również gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), gdy jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że Bank pozyskał dane osobowe Skarżącej w związku z zawarciem z nią umów: o przyznanie limitu kredytowego oraz o wydanie i korzystanie z karty kredytowej [...], a także umowy pożyczki gotówkowej. Przesłankę legalizującą przedmiotowe przetwarzanie danych osobowych stanowił art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy, gdyż było to niezbędne do zawarcia i wykonania ww. umów.

Umowy te zostały zawarte za pośrednictwem Spółki, z którą Bank łączy umowa agencyjna z dnia [...] kwietnia 2004 r., w której Bank S.A. zlecił Spółce, a ta zobowiązała się pośredniczyć, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, przy zawieraniu umów o świadczenie przez Bank usług finansowych, w tym karty kredytowej oraz pożyczek lub kredytów gotówkowych. Aneks nr [...] z dnia [...] września 2011 r. dodano do umowy pkt [...] stanowiące: „na podstawie art. 31 ustawy

z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (...), Bank jako administrator danych osobowych w celu realizacji umowy powierza Spółce przetwarzanie danych osobowych klientów oraz potencjalnych klientów odpowiednio do zakresu współpracy określonej w umowie”.

Podkreślenia wymaga, że ustawa o ochronie danych osobowych reguluje status podmiotów innych niż administrator danych, które mogą przetwarzać dane osobowe w jego imieniu. W myśl art. 31 ust. 1 ustawy administrator danych może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzanie danych. Podmiot ten może przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie (ust. 2), jest obowiązany przed rozpoczęciem przetwarzania danych podjąć środki zabezpieczające zbiór danych, o których mowa w art. 36-39, oraz spełnić wymagania określone w przepisach, o których mowa w art. 39a. W zakresie przestrzegania tych przepisów podmiot ponosi odpowiedzialność jak administrator danych (ust. 3). Dodać trzeba, że udostępnienie danych osobowych na podstawie umowy powierzenia przetwarzania danych nie powoduje zmiany administratora danych i nie wymaga uzyskania zgody osoby, której dane dotyczą.

W ocenie GODO umowa agencyjna zawarta między Bankiem a Spółką wypełniała przesłanki umowy powierzenia określonej w art. 31 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, gdyż została zawarta w formie pisemnej i wskazywała zakres i cel powierzonych do przetwarzania danych.

Ponadto mając na uwadze, że aktem prawnym zawierającym szczegółowe regulacje dotyczące przetwarzania danych osobowych klientów banków jest przede wszystkim Prawo bankowe, powołać należy art. 6a ust. 1 pkt 1 tej ustawy. Według tego przepisu Bank może, w drodze umowy zawartej na piśmie, powierzyć przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu, z zastrzeżeniem art. 6d, wykonywanie w imieniu i na rzecz banku pośrednictwa w zakresie czynności wymienionych w art. 5 i 6, polegającego w szczególności na: a) zawieraniu i zmianie umów rachunków bankowych, o których mowa w art. 49 ust. 1, według wzoru zatwierdzonego przez bank, b) zawieraniu i zmianie umów kredytów i pożyczek pieniężnych udzielanych osobom fizycznym, w tym kredytu konsumenckiego w rozumieniu [ustawy](#) z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 126, poz. 715, Nr 165, poz.984 i Nr 201, poz. 1181 oraz z 2012 r. poz. 1193), c) zawieraniu i zmianie umów kredytów i pożyczek pieniężnych dla mikroprzedsiębiorców i małych przedsiębiorców w rozumieniu [ustawy](#) z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, f) zawieraniu i zmianie umów o kartę płatniczą, których stroną jest konsument oraz mikroprzedsiębiorca i mały przedsiębiorca w rozumieniu [ustawy](#), o której mowa w lit. c, h) dokonywaniu wypłat i przyjmowaniu spłat udzielonych przez ten bank kredytów i pożyczek pieniężnych, l) windykacji należności banku. Podkreślić należy, że w myśl art. 6a ust. 2 Prawa bankowego powierzenie przez bank wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a-j, następuje na podstawie umowy agencyjnej.

Zważywszy na powyższą regulację, Bank co do zasady mógł powierzyć Spółce przetwarzanie danych Skarżącej na podstawie ww. umowy agencyjnej w celu przewidzianym w tej umowie, co miało oparcie w art. 23 ust. 1 pkt 2 w związku z jej art. 31 ustawy oraz art. 6a ust. 1 i 2 Prawa bankowego.

Z materiału dowodowego sprawy wynika, że Spółka przetwarzała dane osobowe Skarżącej, które posiada Bank zgodnie z zawartymi z nią umowami, na podstawie umowy agencyjnej między Bankiem a Spółką oraz art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie danych osobowych w celu należytego wykonania tej umowy, jak również zgody wyrażonej przez Skarżącą w umowach z Bankiem na przetwarzanie jej danych osobowych w celach marketingowych i handlowych. Dane te przetwarzane były w [...]”. Natomiast po zarejestrowaniu w dniu [...] stycznia 2012 r. w systemie informatycznym Banku sprzeciwu Skarżącej dotyczącego przetwarzania jej danych osobowych Spółka z tym dniem zaprzestała przetwarzania jej danych wynikających z umów zawartych przez nią z Bankiem. Spółka

doprecyzowała, że nie zniszczyła tych danych, gdyż są one przechowywane w systemie informatycznym Banku na jego serwerach i z tych „technicznych powodów Spółka nie mogła danych zniszczyć lub usunąć (...)”.

Wobec żądania Skarżącej dotyczącego nakazanie Spółce zaprzestania przekazywania jej danych osobowych do BIK, podkreślić należy, że działania takie nie miały w sprawie miejsca. Jedynym podmiotem, który udostępnił dane osobowe Skarżącej na rzecz BIK, był Bank.

Odnosząc się do kwestii ww. udostępnienia i dalszego przetwarzania tych danych przez BIK, powołać należy przepisy Prawa bankowego. Art. 105 ust. 4 tej ustawy stanowi, że banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje upoważnione do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania: 1) bankom - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych oraz w związku ze stosowaniem metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3 oraz w art. 128d ust. 1, 2) innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń. Instytucją utworzoną na podstawie powołanego przepisu jest BIK S.A.

Stosownie do art. 105a ust. 1 Prawa bankowego przetwarzanie przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4, informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie dotyczącym osób fizycznych może być wykonywane, z zastrzeżeniem art. 104, art. 105 i art. 106-106c, w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego. Zgodnie z art. 105a ust. 2 Prawa bankowego instytucje, o których mowa w ust. 1, mogą, z zastrzeżeniem ust. 3, przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową w zakresie dotyczącym osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, pod warunkiem uzyskania pisemnej zgody osoby, której informacje te dotyczą. Zgoda ta może być w każdym czasie odwołana.

Z materiału dowodowego sprawy wynika, że w każdej z zawartych z Bankiem umów Skarżąca wyraziła zgodę na przetwarzanie przez Bank i podmioty związane z nim umową, za pośrednictwem których Bank realizuje zawarte z nią umowy jej danych osobowych i informacji stanowiących tajemnicę bankową zawartych w umowie, a także we wszystkich umowach dotychczas zawartych z Bankiem, po wygaśnięciu zobowiązań wynikających z tych umów w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego. Zgoda ta może być w każdym czasie odwołana. Ponadto Skarżąca wyraziła zgodę na przetwarzanie i udostępnianie przez BIK S.A. przekazanych przez Bank, a dotyczących jej informacji, stanowiących tajemnicę bankową przez okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z Bankiem w zakresie przewidzianym przepisami Prawa bankowego oraz innych ustaw. Jednakże ww. zgody Skarżąca skutecznie odwołała, dlatego art. 105a ust. 2 Prawa bankowego nie może stanowić podstawy do przetwarzania jej danych osobowych po wygaśnięciu zobowiązania przez Bank i BIK.

W myśl art. 105a ust.4 Prawa bankowego banki oraz instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4, mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową dotyczące osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, bez zgody osoby, której informacje dotyczą, dla celów stosowania metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3. W myśl art. 105a ust. 4 Prawa

bankowego przetwarzanie informacji stanowiących tajemnicę bankową w przypadkach, o których mowa w ust. 3, może być wykonywane przez okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania, a w przypadku, o którym mowa w ust. 4, przez okres 12 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania. Zakres przetwarzanych informacji, o których mowa w ust. 3 i 4, może obejmować dane dotyczące osoby fizycznej lub dane dotyczące zobowiązania (ust. 6).

Z materiału dowodowego sprawy wynika, że Bank przekazał do BIK dane osobowe Skarżącej w związku z umową pożyczki gotówkowej i umową karty kredytowej w zakresie wynikającym z umów na podstawie art. 105a ust. 1 i 2 Prawa bankowego w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego. Obecnie Bank nie przekazuje do BIK danych osobowych Skarżącej.

Bank wyjaśnił, że zobowiązania wynikające z umów zawartych ze Skarżącą zostały wykonane, a rachunki zamknięto. Także BIK wyjaśnił, że dotyczące ww. umów rachunki obecnie mają status rachunków zamkniętych i są przetwarzane w celu stosowania metod statystycznych na podstawie art. 105a ust. 4 i 5 w zw. z art. 105 ust. 4 Prawa bankowego. Zakres danych Skarżącej znajdujących się w BIK w myśl art. 105a ust. 6 i 7 tej ustawy odpowiada zakresowi określonemu w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 marca 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu przetwarzanych informacji dotyczących osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów oraz trybu usuwania tych informacji (Dz. U. z 2007 r. Nr 56, poz. 373). Dane te zostaną usunięte ze zbioru BIK S.A. po upływie 12 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania.

Bank wyjaśnił, że obecnie przetwarza dane osobowe Skarżącej w [...] w celu ochrony przed roszczeniami klienta i rozpatrywania reklamacji na podstawie art. 117 i 118 Kodeksu cywilnego w związku z jego przepisami wskazującymi ewentualne podstawy prawne roszczeń, zwłaszcza dotyczącymi roszczenia odszkodowawczego (art. 471 Kc), roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia (art. 405 i nast. Kc), zadośćuczynienia (art. 445 Kc) przez 10 lat od daty wygaśnięcia poszczególnych umów.

Wobec powyższego podkreślenia wymaga, że nie można zgodzić się ze stanowiskiem Banku dotyczącym przetwarzania danych osobowych Skarżącej w celu ochrony przed jej ewentualnymi reklamacjami i to przez tak długi okres. Byłoby to bowiem przetwarzanie na zapas, na wszelki wypadek, co jest niedopuszczalne.

Jednakże Bank doprecyzował, że obecnie nie jest rozpatrywana żadna reklamacja Skarżącej, natomiast w celu ochrony przed jej roszczeniami Bank przetwarza obecnie jej dane osobowe w związku z niniejszym postępowaniem administracyjnym prowadzonym przez GIODO.

Ponieważ Skarżącą łączyły z Bankiem ww. umowy, Bank może obecnie przetwarzać jej dane osobowe dotyczące umów na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 74 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330 ze zm.). W myśl art. 74 ust. 1 ww. ustawy zatwierdzone roczne sprawozdania finansowe podlegają trwałemu przechowywaniu. Wg ust. 2 tego przepisu pozostałe zbiory przechowuje się co najmniej przez okresy wymienione w pkt 1-8. Zgodnie z pkt 4 dowody księgowe dotyczące m.in. środków trwałych w budowie, pożyczek, kredytów oraz umów handlowych, roszczeń dochodzonych w postępowaniu cywilnym lub objętych postępowaniem karnym albo podatkowym - przez 5 lat od początku roku następującego po roku obrotowym, w którym operacje, transakcje i postępowanie zostały ostatecznie zakończone, spłacone, rozliczone lub przedawnione. Natomiast według pkt 8 pozostałe dowody księgowe i dokumenty, tj. niewymienione w pkt 1-7, przechowuje się co najmniej

przez okres 5 lat. Należy ponadto uwzględnić przepisy rozdziału 8 „Przechowywanie danych” rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 1 października 2010 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości banków (Dz. U. z 2013 r. poz. 329). W myśl § 49 ust. 1 tego aktu prawnego Bank przestrzega zasad dotyczących przechowywania i ochrony danych określonych w przepisach art. 71 ustawy [o rachunkowości – przyp. GI] i odrębnych przepisach, z zastrzeżeniem ust. 2. W myśl ust. 2 tego przepisu Bank przechowuje dowody księgowe w oryginalnej postaci przez okres wynikający z przepisów art. 74 ustawy [o rachunkowości].

Art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stanowi, że w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: 1) usunięcie uchybień, 2) uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, 3) zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, 4) wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, 5) zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, 6) usunięcie danych osobowych.

Wobec ustalenia w sprawie, że Spółka zaprzestała przetwarzania danych osobowych Skarżącej, natomiast ich przetwarzanie przez Bank znajduje uzasadnienie w obowiązujących przepisach prawa (co oznacza spełnienie przesłanek legalności przetwarzania danych osobowych wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych), nie ma podstaw do wydania przez Generalnego Inspektora w stosunku do skarżonych podmiotów jakiegokolwiek nakazu na podstawie powołanego art. 18 ust. 1. Warunkiem wydania rozstrzygnięcia, o którym mowa w tym przepisie, jest bowiem stwierdzenie istnienia stanu naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych dacie wydania decyzji. Jak wyżej wykazano, w niniejszej sprawie taka sytuacja nie ma miejsca.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).